

העולמות נמצאים בבחינת רחמים כי מתפשטת הארה גדולה בכל עולמות ב"ע, וְכָל
 דִּינִין אֶתְּמָרְן וְאֶתְּפִיין וכל הדינים ובעלי הדינים מסתתרים ונכנעים
 והוא על ידי שמתגלה מצח הרצון וכדלעיל.

במנחת שבת מתגלה מצח רצון הרצונות

בְּשַׁבְּתָא בְּשַׁעְתָּא דְּעִלּוּתָא דְּמִנְחָה ביום שב"ק בשעת תפילת
 המנחה, **דִּהוּא עֵידֵן דְּכָל דִּינִין מִתְּעָרִין** שהוא הזמן
 שבימות החול מחצות היום ואילך מתעוררים כל הדינים, **אֶתְּגַלִּיָּא הָאִי
 מַצָּחָא, וְאֶתְּפִיין כָּל דִּינִין, וְאֶשְׁתַּכְּחוּ רַחֲמִין בְּכֻלָּהוּ
 עָלֵמִין** ובשבת כשרוצים הדינים להתעורר כמנהגם אז מתגלה זה המצח דא"א
 ונכנעים כל בעלי הדינים ונמצא רחמים ועת רצון בכל העולמות [טו]. **וּבְגִין כֵּךְ**

אור הרשב"י

נתקנים כל הקלקולים שנתקלקלו בכ"ד שעות
 של כל ששת ימי החול. והנה, בשעת המנחה
 של ימי החול, כל הדינים שולטים ומצח דו"א
 מתגלה בדין גמור והס"א לוקחת שליטה
 גמורה. על כן בשבת בהגיע השעה הזאת שעת
 זמן המנחה שהיא הקשה בימי החול, מתגלה
 מצח הרצון (היינו מצח דא"א) ואדרבה כל
 הדינים מתבטלים ואין לס"א שייכות כלל.
 ואומרים ואני תפילתי לגילוי המצח ואז
 מתעטפים בציצית לפי שנתגלה אז הציץ שהוא
 במצחו של כה"ג העליון וההארה הזו מגיעה
 למטה אל הנוקבא בסוד הציצית. ע"כ. ונרחיב
 בהסבר הענין בשעתא דעלותא דמנחה

[טו] וכתב הרמח"ל בספרו קיצור הכוונות וז"ל:
 ובמנחה דשבת מתגלה מצח הרצון ואז כל
 הדינים מתבטלים ואינם פועלים כלל. וזה
 מכוונים בפסוק ואני תפילתי. והטעם שפעולה
 זו נעשית דוקא בשעת המנחה, ולכאורה שעת
 הבקר היא השעה בה מתעורר החסד וכך היא
 שישתנו בימי החול. והענין הוא כי יום השבת
 אינו אלא יום מיוחד שסודו הוא המנוחה
 השלימה שבו שובתים מכל טרדות החול וביום
 זה נתקנים כל קלקולי החול. וכל שעה
 שעוברת מכ"ד שעות יום השבת נתקן קלקול
 אחד שהיה שולט בשעה שכנגדה בימי החול,
 עד שבסיכוב של כ"ד שעות יום השבת

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֶשְׁתַּכַּח שַׁבַּת בְּלֹא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וּלְכֹן

נמצא שכל יום השבת בלי דין כלל ועיקר כי אינו יכול לעמוד מפני האור הגדול המגיע

למטה ממצח דא"א הן בחצי הראשון של היום הן בחצי האחרון של היום, לא למעלה

בזו"ן, וכן לא למטה בבי"ע במקום הדינים. **וְאֶפִּילוּ אִשָּׁא דְּגִיהָנָם**

אֶשְׁתַּקַּע (ס"א אֶשְׁתַּפַּף) **בְּאַתְרֵיהּ, וְנִיחִין חַיִּיבֵיא** ואפילו אש של

גיהנם נשקע ונכבה במקומו ונחים הרשעים מעונשם. **וְעַל דָּא אַתּוּסָף**

נִשְׁמַתָּא דְּחֵדּוּ בְּשַׁבָּתָא ומכיון שמתגלה מצח הרצון בעת המנחה נתוספת

בשבת נשמה והוא ענין תוספת בחי' נר"ן ושמחה גדולה אפילו שבשעת המנחה הוא זמן

דינים וכ"ש בליל שבת ובשחרית שבת.

ישמה בשלש סעודות כדי להראות תוספת הנשמה

וּבְעֵי בֵּר נָשׁ לְמַחְדֵּי בְּתֻלַת סְעוּדָתִי דְּשַׁבָּתָא וצריך האדם

לשמוח בשלוש סעודות של שבת בשירות ותשבחות על השולחן וכן במיני

מאכלים טובים ומשובחים, **דִּהָא כָּל מְהִימְנוּתָא, וְכָל כְּלָלָא**

דְּמְהִימְנוּתָא, בִּיה אֶשְׁתַּכַּח שהרי כל האמונה שהיא תורתנו הקדושה

מלשון עדות ה' נאמנה, וי"מ "אמונה" הם זו"ן וכל הענפים המסתעפים מהם, וי"מ "אמונה"

פרצוף א"א, תלויים ונמצאים בשבת כי מאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כולה,

אור הרשב"י

פרטי מאדם אל התפלה, ובתקנו יותר אפילו

מן העבודה. ועל כן אמר הכתוב ואני תפלתי

וכו'.

דשבתא. וז"ל הרמח"ל בספרו אדיר במרום על

האדרא רבא: והוא כי האמת הוא שאותו הזמן

מוכן לזה לפי העליות. אך באמת הוא דבר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא פְתוּרָא ולכן צריך האדם לסדר שולחן יפה ולהניח עליו מפה יפה ויין טוב ולחם משובח וכלים נאים כדי שתשרה עליו קדושת השבת כי ההכנה גורמת לזה, וְלִמְיַכַּל תִּלְתַּת סְעוּדָתֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְלִמְחַדֵּי בְהוּ ולאכול ג' סעודות של שבת הנקראת אמונה ולשמוח בהם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִסְתַּדְנָא עָלַי לְכָל אֱלִין דְּהָכָא אמר ר' שמעון מעיד אני על עצמי לכל הצדיקים שנמצאים כאן והנשמות הקדושות הבאים לשיבתינו, דְּהָא מִן יוֹמָאֵי לָא בְּטִילָנָא אֱלִין תִּלְתַּת סְעוּדָתֵי, וּבְגִינִיהוֹן לָא אֲצַטְרִיכְנָא לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְתָּא [סח] שכל ימי לא ביטלתי מצות שלוש סעודות של שבת קודש שיש בהן כוונות נשגבות ותוספת קדושה גדולה, ולכן לא הצטרכתי להתענות בשבת תענית חלום כמ"כ ב"מגיד משרים" (פרשת צו ד"ה אור לג' דפסח) דמאן דמקיים ג' סעודות מתדבק ביחודא עילאה דזו"ן וסליק בסילוקא על כל חלמא. וְאַפִּילוּ בְּיוֹמֵי אַחֲרֵינִי לָא אֲצַטְרִיכְנָא, כָּל שָׁכֵן בְּשַׁבְתָּא ואפילו בימים אחרים שהם ימי חול לא הצטרכתי לתענית חלום כל שכן ביום שבת שאין אני צריך לזה. דְּמָאן דְּזָכִי בְּהוּ, זָכִי לְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא שמי שזוכה לאכול שלוש סעודות בשבת זוכה לאמונה שלימה כלומר זוכה לאור השכינה, וכן זוכה לידע כל התורה כולה

אור הרשב"י

[סח] מעדות זו משמע שבימי רשב"י לא היו שאר בנ"א נזהרים בסעודה שלישית, כי עדיין לא נתפשטה דרשת חז"ל, ולכן השתבח בזה, ובתוס' (בכורות ב:) בשם ר"ת שלא היו נזהרים בשלוש סעודות מדאמר (בשבת קיח:) תיתי דקיימתי ג' סעודות של שבת, משמע שכולם לא היו נזהרים בהן עכ"ל (יין הרקח).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שנקראת אמונה, כמש"כ "עדות ה' נאמנה". **חַד, סְעוּדָתָא דְּמִטְרוֹנִיתָא**
 סעודה ראשונה בליל שבת נקראת סעודת המלכה שהיא המלכות כי יש בסעודה זו יחוד
 חיך וגרון בפיה של המלכות על ידי הלשון ומשם אנחנו ניזונים בליל שבת. **וְחַד,**
סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא וסעודה אחת והיא סעודת שחרית דשבת של
 המלך הקדוש ז"א כי יש יחוד דחיך וגרון ע"י הלשון בפה של ז"א ומשם אנחנו ניזונים.
וְחַד, סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין
 וסעודה שלישית היא סעודה של עתיקא קדישא שהוא א"א שסתום בתוך או"א שהם
 סתומים בתוך זו"ן שאז יש יחוד בפה של א"א ומשם אנחנו ניזונים, ובמקום אחר בזהר
 פר' יתרו אמר, שבלייל שבת הנוק' ניזונת מחב"ד דז"א, ובשחרית א"א עולה וניזון מעולם
 העקודים מפה של א"ק, ובסעודה שלישית ז"א עולה וניזון מא"א. **וּבְהַהוּא**
עֲלִמָּא יִזְכִּי בְּהוּ לְאַלִּין ומי שעושה ג' סעודות בשבת אז בעוה"ב נשמתו
 תעלה ותזון מהמלכות, ועוד תעלה ותזון מז"א, ועוד תעלה ותזון מא"א.

כאשר מתגלה מצח הרצון מהשערות כל הדינים נכנעים

הַאי רָצוֹן בְּדַ אֲתַגְלִיָּא, כָּל דִּינִין אֲתַכַּפִּיין
מְשׁוּלְשִׁיהוּן כאשר מתגלה מצח הרצון העליון דא"א מן השערות

שעליו כל בעלי הדינים נכפים ונכנעים על ידי שקושרים אותם בשלשלאות.

תְּקוּנָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא אֲתַתְּקֵן בְּתַקּוּנָא חַד, כָּלְלָא
דְּכָל תַּקּוּנִין וכדי לבאר לנו כיצד יהיה גילוי המצח דא"א ומיתוק

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000